

Farul Creștin

cm. On. Palatul Cultural

LOCO

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VIII. No. 29
Apare în fiecare Sâmbătă

Redacția și administrația: Arad, Strada Lae Barna 4.
Inscris la Trib. Arad, secția III. No. 8/1939

Sâmbătă,
20 Iulie 1940

INDRĂZNEALA LUI PETRU

de Earl Truța

Instrucția divină

Succesul cauzei creștine a avut efectul, pe care se putea aștepta. Ura mare a dușmanilor lui Hristos a fost trezită, și dușmănia lor a găsit ieșire în arestarea și închiderea apostolilor.

Intervenția divină

Restricția omului a fost oportunitatea lui Dumnezeu. Bare și porți de fier sunt zadarnice să-L oprească pe Dumnezeu sau trimișii Săi, sau să-i țină pe acei pe cari El vrea să scape. Noi, de multe ori, ne mirăm de ce Dumnezeu astăzi nu intervine, chiar ne rugăm pentru ajutor. Duloria și înțelepciunea unei adevărate evlavii sunt: să-I cerem lui Dumnezeu să intervină în timpul Său propriu și pe calea pe care El o știe mai bună; să așteptăm cu credință Măna Lui să ne scape cândva, cumva; să așteptăm cu răbdare până vrea El să ne scape; să recunoaștem Măna Lui binefăcătoare în căile pe cari place Lui să facă.

Ingerii au fost întrebuințați să deschidă ușile temniței. Ingerii sunt „duhuri slujitoare trimiși să îndeplinească o slujbă pentru cei ce vor moșteni mântuirea”. Ingerii au anunțat nașterea lui Isus. Ei au venit să-L mângâie în ispășirea Lui, (Matei 4:11), și să-L întărească în agonia Sa în Ghetsimani. Ingerii au fost prezenți la învierea Lui, și au anunțat despre înălțarea și venirea Lui din nou.

Ingerii au slujit și pe apostolii. I-au scăpat din temnițe. (Faptele apostolilor 7:7). Ei i-au comunicat mesaje divine. (Faptele apostolilor 8:26 și 10:7). I-au încurajat în timpurile de pericol. (Faptele 27:22). Întrebarea vine în mintea noastră: „Cum ne ajută pe noi Dumnezeu?” Forțe spirituale sunt în jurul nostru. Dar noi spunem și credem că chiar Hristos însuși este lângă noi. El ne inspiră, ne păzește, ne călăuzește. Deci noi ne gândim mai puțin la slujitoarele Lui.

„Duceți-vă, stați și vestiți”. Apostolii au înțeles ușor această poruncă, fiindcă ei deja făceau tocmai așa. „Cuvintele acestei vieți”. Trimișii divini astăzi la fel au mistune de a vesti despre viața aceasta. Ei trebuie să explice adevărul că dincolo de viața această materială și vremelnică este cea spirituală și eternă. Ei trebuie să vestească condițiile prin cari viața eternă poate fi obținută — pocăința spre Dumnezeu și credința în Mântuitorul răstignit și înviat. Ei trebuie să facă clară calea prin care această viața este susținută. — „Dacă rămâneți în Mine”. Ei trebuie să ne încurajeze prin doctrina că, viața spirituală rămâne și trăiește în cealaltă lume.

Ascultarea promptă

În zorii zilei, apostolii se găseau din nou la Templu. Preoții pregăteau pentru jertfele de dimineața. Poporul venea pentru rugăcuni. Acești turburători neastâmpărați își ridicau voci în predici, ca și când nu s'ar fi întâmplat nimic. Ce persistența curajoasă! Când se ridică apăsarea să fim înapoi la lucrul nostru a mărturisirii pentru Hristos.

Persecuția a continuat

Tot disdedimineață Sinedriu s'a adunat ca să cerceteze pe cei deținuți de aseară.

În toată demnitatea și splendoarea lor ei își iau lucruri ca să intimideze pe acești simpli predicatori. Fără îndoielă Anna și-a luat un aer de severitate și fiecare a căutat să fie mai impunător, ca să se zăpăcească prizonierii. Temnița, Templul și Sala Soborului au fost aproape unul de altul, așa că nu trebuiau să aștepte mult. Dar iată, că aprozii au venit înapoi singuri. Vestea lor a schimbat demnitatea lor în confuzie și nedumerire. O gardă puternică de pază la o temniță goală!

Tocmai când ei se învărtiau în confuzia lor, cineva a venit și le-a spus că oamenii aceia sunt la Templu, învățând pe norodul. A două oară sunt trimiși aprozii, data această cu căpitanul Templului. Aprozii să-i silească să se prezinte înaintea Soborului. I-au rugat să vină cu ei. Cei doisprezece s'au dus, căci Sinedriu nu putea să-le facă nimic rău, când ingerii sunt de partea lor. Și mai este o ocazie să vestească mântuirea Domnului.

Marele preot nu le-a întrebat nimic despre noaptea precedentă. Ci i-a acuzat că nu ascultă poruncile Soborului. Așa sunt oamenii mândri cu puțină autoritate — ei au călcat legea lui și călcat ordinele sale! „Noi” v'am poruncit — cât de importanți sunt ei! Și ce dispreț este în cuvintele: „Numele acesta”. Preotul mândru nu vrea să murdărească buzele lui cu numele Lui. El în mod inconștient mărturisește singur de succesul apostolilor și popularitatea lor, prin „voi ați umplut Ierusalimul cu învățătura voastră!”

Vedem una Soborului în cuvintele cari urmează: „Căutați să aruncați asupra noastră sângele aceluia om”. Oare conștiința lui nu-l mustra? Este adevărat că apostolii i-au blamat pentru vina aceasta, dar nu numai pe ei, ci pe toată națiune. Ei au arătat vinovăția lor ca să-i cheme la pocăința, nu din răutate. Oare utilase Anna „Sângele Lui fie pe noi și pe copiii noștri”? Înaintea lui Pilat ei luase deasupra lor această vina. (Matei 27:25). Anna nu se gândea la pedeapsa lui Dumnezeu, de norodul i-a fost teamă.

În Anna și Soborul vedem: Aere goale de autoritate, indiferența față de adevărul, disprețuire față de predicatori și mesajul lor, nerușinata negare a responsabilității, frică de mulțime, și nebagare în seamă a judecării lui Dumnezeu.

(VA URMA)

Farul Creștin

Foaie religioasă

Apare sub îngrijirea unui comitet
Strănut responsabil N. Oncu

Anul VIII. Nr. 29 Sâmbătă 20 Iulie 1940
 Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe un an 100 lei, pe 6 luni 60 lei.

In străinătate 300 lei.

In Statele Unite 2 dolari.

Nu se primesc abonamente decât cu
 trimiterea banilor înainte.

Redacția și Administrația:
 Arad, Str. Lăe Barna 4.

Cașier: N. Oncu, Arad, Str. Blanduziei 4

DELA REDACȚIE

Rugăm pe colaboratorii noștri să trimită regulat articole pentru Farul, mai ales acum, când foarte mulți sunt concentrați, din cei ce au trimis articole la revistă.

Nu trimiteți articole prea lungi, scrieți citet și clar.

• • •

EU fac vizită în fiecare săptămână în multe case ale voastre.

Ambiția mea este a vizita FIECARE familie baptistă în FIECARE săptămână.

EU sunt bogat. Viu să împărtășesc cu voi bogăția mea de idei, planuri, informație, și inspirație. Eu vă voi face un creștin mai îndemânătec dacă mă folosiți.

EU sunt înțelept. Izvorul meu de înțelepciune vine din multe locuri și dela mulți oameni.

EU sunt folositor. Eu aduc ajutor pentru minte și suflet.

EU sunt informativ. Aduc vești din multe părți. Vă arat ce fac alții în via Domnului.

EU sunt inspirator. Eu caut să vă inspir ca să trăiți o viață mai devotată. Eu doresc ca să consacrați pentru Hristos mai mult din timpul vostru, mai mult din banii voștri.

EU sunt efin. Eu vin de patru ori pe lună, și de două sute opt ori pe an și totuși nu vă cer mai mult decât o sută lei.

ȘTIȚI CINE SUNT EU?

EU SUNT FARUL CREȘTIN!

Cunoștința pescarului

Atențiune, frați predicatori misionarii, conducătorii tineretului! **Incurajați tineri pentru cursul biblic „Pescarul de oameni”.** După terminarea cursului vor fi premiați cei mai sărguincioși frați, care vor da răspunsurile cele mai bune.

Nota Red.

De nimic nu este mai responsabil pescarul de oameni, ca de felul cum știe prezenta mesajul mântuirii. Dumnezeu îi cere pescarului o cunoștință clară, precisă și cât mai adâncă a Mesajului divin. Domnul Isus din când în când le examina pe ucenicii săi, punând diferite întrebări, să vadă dacă ei înțeleg sau nu.

Chiar în Vechiul Testament Dumnezeu spune: „Fiind că ai lepădat cunoștința și eu te voi lepăda”... apoi din nou „... Poporul meu pierde din lipsă de cunoștință, Osea 4.6. Iar ca poporul sfânt să nu cadă din nou în sălbătăcia firii lor pământești, le poruncește: „Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta, cugetă asupra ei și noapte”. Ios. 1. 8.

Experiențe triste

În mijlocul tinerilor, mai rar a bătrânilor începeam discuții și cercetări cam așa: „Este un bolnav pe moarte, el caută cât se poate de repede mântuirea, te roagă să i-o arăți, pentru că el știe că ești mântuit”. Toți pe rând au vorbit din Scripturi, au vorbit mult și frumos, dar bolnavul ar fi putut merge în iad. Am observat o cunoștință frumoasă, dar o lipsă strigătoare la cer, de cărări drepte, așa de drepte încât nici orbi să se rătăcească, ci să zică: „Văd calea și merg pe ea”... Isaia 35. 8.

Cu ei s'a întâmplat exact ce s'a întâmplat și cu mine. Am ajuns în mijlocul carpaților, o frumusețe fermecătoare a locului mă făcu să mă odihnesc câteva ore. Stâncile pleșuve de calcar, copaci înalți cu plete stufoase, izvoare, reci murmurătoare, iar printre florile cu miros îmbătător erau presărate smeure, afine, fragi, etc. Am umblat pretutindeni, apoi am pierdut orientarea. Mulți sunt plini de fericire duhovnicească, îmbătați de frumusețea învățăturilor spirituale și a prezenței lui Hristos, dar au pierdut punctele de orientare.

Atențiune!

Să luăm bine seama: „Blestemat să fie cel ce face cu nebagare de seamă lucrarea Domnului...” Ier. 48.10. Un inginer pomicultor când vede un pom, ori de unde n'ar fi, el imediat știe tot despre acel pom. Un inginer tehnic când vede o casă, un blohaus, imediat îl

pătrunde în întregime. În memoria lui el vede planurile, socotelile, instalațiile mai pe scurt, totul. Dece să nu fie așa și un ucenic al Domnului, care se cheamă pescar? Biblia e o farmacie. Pescarul e farmacistul. El are la îndemână toate medicamentele pentru toate boalele sufletului. Pescarul dacă nu va fi un farmacist specializat, în loc să vindece cancerul sufletesc care e păcatul, va omorî sufletul. Dacă un bolnav are cea mai mare nevoie de un anumit medicament și tu îi dai altul, el va muri. Biblia spune: „Blestemat să fie...” Este nevoie dragii mei pescari de o cunoștință biblică precisă sistematică (împărțită după anumite rânduieli.)

Mulți vorbesc multe fără socoteală mărunțisuri, așa ore întregi, la urmă nici el nu știe ce-a vorbit. Ce să știe atunci cel ce ascultă? E nevoie de fundament precis, puncte cardinale clare și cărări drepte. Nu i se iartă unui croitor faptul că nu știe croi, cu atât mai puțin unui ucenic care nu știe temelia mântuirii.

Primul lucru pe care trebuie să-l știm e puterea groaznică a păcatului care slăpânește lumea în general și pe fiecare om în special.

Prin starea naturală, așa cum e fiecare; nu este nici un om mântuit. Rom. 3. 10; 23.

1. Firea fiecărui om este robită de păcat. Rom. 8. 20—21. Adică fiecare e prizonier al păcatului.

2. Mîntea omenească și ea este prizonieră păcatului. Efes. 4. 18. Genesa 6. 5. De aceia orice rațiune omenească este roabă, sclavă oricât de mare ar fi.

3. Inima fiecărui om este subjugată de păcat și astfel a ajuns nespuse de înșelătoare și desnădăjduită de rea. Ier. 17. 9. Marcu 7. 21.

4. Conștiința și ea a căzut în cele din urmă. 1 Timotei 4. 2. Efes. 4. 19. Tit. 1. 15.

5. Omul omorît duhovnicește de păcat. Adică el există, dar păcatul a omorît în el totul Efes. 2. 1. Omul natural e mort pentru Dumnezeu.

6. Chiar cele mai bune fapte pe care le face omul pentru răscumpărarea sufletului și acelea sunt sacotite ca păcate. „Faptele noastre bune sunt ca o haină mînjită”. Isaia 64. 6. Ecles. 7. 20.

7. Este imposibil pentru orice om să se mîntuiască din starea această așa după cum unui om negru îi e imposibil să se transforme un om alb. Ier. 13. 23.

8. Cine nu crede aceste adevăruri, învinuște pe Dumnezeu de minciună. 1 Ioan 1. 8, 10.

Efectul păcatului în lume este îngro-

(Continuare în pag. 3-a)

FII OM!

de TOMA IACOBICI, seminarist

„Veghiați, fiți tari în credință, fiți oameni — întăriți-vă”.

Acest verset prezintă câteva lucruri de mare folos pentru un pământean siab, mărginit și adescori singur, dar care tindește spre „DESAVĂRȘIRE”.

Lumea de azi are nevoie de oameni mari, de caractere oțelite.

Lumea e astăzi bogată, cultă, civilizată, acum este momentul când se simte cea mai mare nevoie de caractere sincere, care s'o smulgă din agonia morții, în care e aruncată.

Dar, priviți numai cu mare atenție în bisericile noastre, și le veți găsi pline de membrii ca copii, care se joacă de-a poezia, de-a serviciile divine, etc. Trebuie să ne ridicăm de aici. De multe ori veți găsi oameni care privesc cu milă spre bisericile noastre, fiindcă ele nu sunt creace ar trebui să fie.

I. Fii om prin calitățile unui om

Veți vedea în jurul vostru oameni care se zbat în toate chipurile să-și câștige o ocupație, cât mai onorabilă și cât mai productivă. Inșă, vai, mai toți uită că prima zestre cu care un om trebuie să se avânte în lupta pentru existență, este calitatea de „om”. A fi om nu este un drept, este o calitate care se câștigă la flacăra credinței în Isus Hristos. Iată câteva calități:

1. **AUTORITATEA.** — Sunt unii oameni cari este suficient să-și deschidă gură pentru a-și spune părerea ca toți care îl ascultă să izbucnească în râs. De ce? Fiindcă nu știu să se îmbrace în haina autorității pe care trebuie s'o inspire orice creștin.

Un creștin, trebuie să poată conduce bine și cu înțelepciune pe frații lui mai slabi care privesc la viața lui, luând-o adesea ca model.

2. **PUTEREA DE JUDECATĂ.** — În fața unei probleme care se prezintă în viață, luați un om și așezați-l alături de un copil. Mi se pare că felul în care va judeca el vă va face să vă mirați, cum se poate ca dintr'un cap atât de mic să iasă o prăpastie așa mare. Nu-l putem condamna. N'are calitatea unui „om mare”. Frate, cum judeci tu, când ocazii n'ei întâlnite și se vor ivi în drumul credinței? Nu cumva faci ca să roșească obrazul fraților tăi de rușine? Ps. 69:6.

3. **INCREDEREA PE CARE O INSPIRĂ.** Mulți se miră de ce ei nu sunt aleși la conducerea bisericii lor, în timp ce alții mai inferiori decât ei au un loc mai de răspundere. Eu le răspund: Cine este atât de slab ca să creadă în un

lucru de valoare, sau un secret unui copil? Fii om frate, și biserica se va mândri să te aibă în fruntea ei.

Nu dărâma biserica prin vorbăria ta prea slobodă. Invață să taci când trebuie!

II. Fii om prin lucrul tău

1. **PUTEREA.** Nu oricine poate lucra în orice întreprindere.

Nu toți cântă frumos, după cum nu toți pot predica sau mângâia. Controlează-ți puterea, înainte de a te angaja la un lucru, pentruca nu cumva fiind prea slab să duci pe semenii tăi la faliment. În lucrarea mare și grea a Evangheliei lui Hristos este nevoie de oameni oțeliți.

2. **PREGĂTIREA.** — Nu te lăsa atras de artificial, de formalism. Când îți se ivește ocazia pregătește-te temeinic.

Bisericile lui Hristos n'au nevoie de lucrători neisprăviți. Pavel prin lucrarea sa, pe care a dus-o până la capăt, a dovedit că în timpul petrecut în Arabia s'a pregătit bine (Galateni 1:17-18). Mântuirea noastră trebuie dusă „până la capăt”, deci să pornim la aceasta, să ne pregătim în chip conștiincios. Iată isovrul: Iacov 1:5. Dumnezeu, prin experiența personală pe care o avem cu El, precum și prin oamenii Lui, inspirați din El, va face din noi vase demne în casa Sa.

3. **STĂRUINȚA ÎN LUCRU.** — Copii și oamenii bătrâni nu pot lucra încontinuu. Ei obosec repede. Au nevoie de odihnă. Lucrul mare, cu toată povara grea, care ne-a fost încredințat cere o muncă grea. În vremuri când sarcina îți se pare prea grea, citește cuvintele: „...propovăduiește Cuvântul, stăruiește asupra lui la timp și ne la timp... 2 Tim. 4:2. În lucrul care, îți este încredințat arată-te ca fiind om în toată viațarea. În Biserica lui Hristos nu trebuie să se găsească dezertori dela datoria lor.

Toți lucrăm până la sfârșit pentru Cel ce ne-a răscumpărat.

III. Fii om prin urmele lăsate

Oricine ar trebui să fie frământat de gândul: „Ce am făcut eu pentru Isus? Ce am lăsat în urma mea?” Vorbele nu pot să ne arate cu siguranță pe adevăratul om. Realizările însă nu vor mai lăsa nici o urmă de îndoială asupra capacității cuiva. În urma noastră trebuie să lăsam progres.

Dacă vom lăsa lumea în locul unde am aflat-o, dacă biserica va fi lăsată în aceeași situație în care a fost, când am fost primiți în comunitatea ei, atunci n'am făcut nimic. Datoria noastră este s'o ducem mai înainte.

Progresul arată că o familie, o comu-

nitate sau un popor trăește cu adevărat.

Dacă noi suntem în locul în care ne aflăm, o datorăm acelor care acum câteva zeci de ani au știut să ducă poporul lui Dumnezeu pe drumul progresului.

BINECUVANTARE. Dumnezeu spune prin Ieremia (5:1): Căutați, întrebați și uitați-vă pe ulițele Ierusalimului, dacă este vreun om care să înfăptuiască ce este drept și voua ierta Ierusalimul”. Câți oameni se află în țara noastră care să lucreze dreptatea cu sinceritate, prin care Dumnezeu să măntuiască poporul nostru?

Să fim oameni, să aducem binecuvântare asupra neamului care ne-a fost dat de Dumnezeu ca țintă a lucrului nostru. Ce binecuvântare lași în urma ta când va trebui să pleci?

3. **CE AI CREAT?** Om, mai înseamnă putere de creație. Câte persoane din zilele noastre se aseamănă cu papagalii sau maimuțele. Câți frați de ai noștri trebuie duși de mână, fiindcă nu pot crea ceva bun? Stăruieți în a vă arăta viața, caracterul și personalitatea în produsul care vă trece prin mână. Copii în jocurile lor uită pe cei mari. Oamenii au vederi largi, ei creiază opere de valoare.

Sunt atâtea lucruri care cer în bisericile noastre o grabnică rezolvare și totuși lăncezesc. De ce? Nu avem conducători? Ba da! Inșă ne place prea mult să fim duși de mână, decât să încercăm să ne ținem pe propriile noastre picioare.

Să fim oameni fraților, să lucrăm la ridicarea bisericilor noastre, stăruind în lucrarea la care am fost aleși și răscumpărați cu un preț atât de mare.

Să privim la Isus. El este întru chipul celor mai înalte idealuri pe care le poate avea un om. El ne va învăța să mergem pe drumul realizărilor înalte spre folosul neamului nostru și al Mântuitorului nostru.

Canostința pescarului

(Urmare din pag. 2-a)

zitor, a distrus, a subjugat totul pentrucă toată natura umană să se răscoală împotriva lui Dumnezeu. Astfel omul a ajuns un templu al diavolului, și tot ce are, mai e în slujba lui. În numărul viitor vom vedea că omul ajuns într'o astfel de stare, nu mai putea fi eliberat sau ajutat de nicio învățătură, de nicio morală, de nicio filozofie, ci trebuia născut din nou din Dumnezeu.

PESCARUL

PROGRESUL SPIRITUAL IN VIAȚA CREȘTINĂ

(Urmare)

Tu care trăiești în concubinaj, căsătoria ta este o prefăcătorie. Tu nu poți fi o bună mărturie pentru alții.

Tu care cânti, cântarea 251 „Am părăsit lumea cu poftele ei și nu le mai vreau”, de ce mai lași ca poftele lumii să te mai atragă?

Tu spui că iubești pe Isus, dar moda, și alte distracții moderne le ții, asta este o prefăcătorie. Și trebuie înlăturată!

În Ioan 2—15 spune: „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume”. Ei bine, când tu alergi după sportul modern, după Foot-Bal, după zilele a „oamenilor”, după „ziua laptelui”, a „cărții”, a „copilului”, a „mamei”, a „strugurilor” sau a „vinului”, nu este această cântare o prefăcătorie.

În Efeseni (5—11 scrie: „Să nu luați parte la lucrurile neroditoare ale întunericului”. Dar poate va spune cineva: Care sunt acele lucruri? Domnul Isus le răspunde: Mat. 15—13. „Orice răsad, pe care nu l-a sădit Tatăl Meu cel ceresc, va fi smuls din rădăcină”.

Deci orice învățătură practică care n'a fost dată de Dumnezeu, este un răsad străin ce nu poate să rămână în noi.

Vai de aceia ce-și zic apostoli și nu sunt, căci ei sunt niște prefăcuți (Apoc. 2—2). Ei fac să fie vorbită de rău, calea Domnului. Ei sunt smochini cu frunze, dar fără rod. Ei sunt niște mlădițe sterile.

Credincioșii sunt îndemnați să lepede orice fel de prefăcătorie. Altfel ajung ca Iuda. (Luca 22—47).

Iubite frați,

Gândiți-vă la farisei de odinioară în ce prefăcătorie trăiau ei. Numai Domnul Isus i-a demascat public când le-a zis:

1. „Farisei fălarnici, voi vă arătați sfinți pe dinafară, dar înăuntrul vostru sunteți plin de răutate și de necumpătare”.

2. „Voi strecurați fânțarul, dar înghițiți cămila, adică vă feriți de păcatele mici, dar faceți unele foarte mari”.

3. „Sunteți niște morminte văruite pe afară”.

4. „Farisei orbi ce sunteți”.

Da! La cei ce se pretindeau a fi lumina în Domnul, se găsea multă fălarnicie, așa ca și în zilele noastre. Mulți farisei fălarnici găsim și azi, care pretind a servi cauza Evangheliei. Ei se prefac că sunt îngeri, dar sunt în realitate niște demoni maseați.

Nu vorbi ce nu trebuie, și nu te socoti a fi ceace nu ești în realitate. Nu pretinde altora, ceace tu nu faci și nici nu poți să faci. Lepădați orice fel de prefăcătorie.

ORICE PIZMA.

Cuvântul prizmă este sinonim, adică

tot una cu cuvântul invidia. Verbul a pizmui, are mai multe înțelesuri, mai mulți frați și anume: a geloziei, a invidiei, a-ți fi ciudă pe cineva, a purta ură cuiva, sau pică contra cuiva, adică a nu avea nici o plăcere sau a-ți pare rău de succesul sau fericirea altora.

Prizma ca și invidia se nasc din ură. Gelozia este necazul ce se produce în inima omului, atunci când vede că altul posedă un bun oarecare, ce l-ar dori pentru sine. Gelozia mai este sentimentul de invidie, ce se produce în inima omului, atunci când vede prosperitate sau progres la un concurent al său. Gelozia este și produsul uni amor propriu, al unei persoane care se teme de a nu fi preferată sau preferat, o altă persoană în locul său.

Prizma îmbracă adesea și haina mâniei și face ca persoana prizmasă să țină ură cuiva.

Asta înseamnă: a invidia pe cineva, a râvni la bunul altuia sau jindui după ceva.

În aceste câteva cuvinte cred că am definit suficient cuvântul „pizma” sau verbul „a pizmui”, de care noi creștinii, trebuie să ne debarasăm complet.

Iubite suflet,

Vrei să știi tu cum se manifestă pizma? Cercelează-te pe tine însuși și vezi cam ce simți tu, când cineva din anturajul tău este laudat sau mai bine apreciat?

Nu cumva-ți pare rău că el este vorbit de bine? — Iată „pizma”.

Dacă simți satisfacție atunci când cineva este vorbit de rău, tu pizmuești aceea persoană.

Când tu vezi că cineva are ceva, ce tu nu ai și nici nu poți avea, nu se naște în tine imediat sau mai târziu pizma, invidia și gelozia? Ex: Numeri 16:2. Ei bine, orice fel de pizmă trebuie lepădată, și orice fel de clevetire.

CLEVETIREA.

Când se spune orice fel de clevetire, se înțelege că clevetirea mai are și alte surori și anume: calomnia, critica, defăimarea, bârfeala, hula, blama și vorbirea de rău sunt tot una, adică au unul și același înțeles.

1. Ce este clevetirea? — O acuzație adusă cuiva, prin care i se strică buna sa reputație sau frumosul său nume. Clevetirea mai este o călcare a porunci Domnului din Iac. 4,9 și 5—11.

Ex: Iosif a fost acuzat pe nedrept și astfel condamnat. Gen. 39:12—20.

2. Calomnia este arma lașității.

3. Critica este o declarație ce se face cu intenție rea, despre cineva, pentru a-l descredita față de alți.

4. Defăimarea este descrierea în serău a cuiva pentru ca să și poată pierde reputația de care se bucură.

Ex: Absoloni defăimă pe tatăl său pentru a-și pierde reputația în popor. 2 Sa. 15:3.

5. Bârfeala, înseamnă diferite fleacuri sau lucruri de nimic ce se spun sau scrie despre cineva.

6. Hula, înseamnă blestem deci, a hula înseamnă a blestema, sau a dori rău cuiva. Hula este un cuvânt de ultragiu.

7. Blama, este divulgarea unei greșeli a cuiva. A blama, înseamnă a condamna prin cuvinte pe o persoană sau o acțiune oarecare.

8. Vorbirea de rău, este un păcat, care derivă din invidie sau pizmă. Persoanele ce suferă de această slăbiciune sunt în suportabile adică de nesuferit.

Vorbirea de rău zugrăvește foarte urât pe o persoană sau chiar pe mai multe persoane.

Ex: Satan a vorbit de rău pe Dumnezeu, către Eva, pentru a determina, aceasta ca să-l urască. Gen. 3:4—5.

Vorbirea de rău mai este și falsificarea unui adevăr, cu scopuri tendențioase.

Ex: Mc 3:22. Cărturarilor din Ierusalim, vorbeau de rău pe Isus, spunând că el are pe Belzebul. Era adevărat? Nu. Dar ei falsificau adevărul.

Adică cu alte cuvinte, vorbirea de rău este soră cu minciuna.

Cred că în aceste câteva cuvinte de introducere în subiectul acesta „Clevetirea” am definit-o. Dar mai scurt, spun că, clevetirea este un păcat special ce se află printre creștini.

Când fratele tău greșește, tu începi bați toba. Ce-i asta? — Clevetire!

Iubiți frați și scumpe surori,

Clevetirea, bârfeala, hula, defăimarea, blama, vorbirea de rău, ca și critica sunt niște insecte vătămătoare pentru orice suflet omenesc.

Ele pătrund în sufletele incapabile să se apără, în sufletele neglijente și murdare pe care la vătămă.

Oamenii leneși sau neglijenți sunt adeseori plini de felurite insecte.

Cercetați pe cei ce neglijează adunarea adică strângerea laolaltă și vedeți de câte felurite insecte nu este plin sufletul lor.

De aceea, trebuie să lepădăm tot ce este rău și vătămător sufletului nostru și să niște prunci în Hristos, să dorim lapte duhovnicesc, adică Cuvântul Domnului curat, fără nici un amestec tradițional.

UȘA DESCHISĂ

„Iată ți-am pus înaintea o ușă deschisă, pe care nimeni nu poate s'o închidă". Apoc. 3:8.

„Eu sunt ușă. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit, va intra și va ieși și va găsi pășune". Ioan 10:9.

Aș vrea ca aceste cuvinte să fie îndreptate spre inima ta. Graiul lui Isus prin Evanghelie, să ajungă la tine și să aibă ecou în lăuntru tău. Privește, înaintea ta e ușa deschisă, stă Isus, ca prin El să ajungi unde sufletul tău dorește. Alergi prin lume după poarta cerului? În zadar te ostenești. Bagă însă bine de seamă că poarta, ușa deschisă e înaintea ta. Isus stă, și prin El, numai prin El poți fi mântuit.

Dacă vei citi cu băgare de seamă, vei vedea că prin Isus, care e singura ușă, *noi* intra, adică vei deveni din nou în starea de copil al lui Dumnezeu, vei intra în rândul credincioșilor Săi, vei dobândi iertarea păcatelor și spălarea sângelui. Știi că sufletul tău e lănced după aceasta stare. În lăuntru tău e un dor, o sete care nu poate fi stămpărată decât la Dumnezeu. Drumul pocăinții și al credinței te duce la ușa care e Hristos, iar prin El intri la Tatăl, intri în Impărăția Sa.

Și ce dulce e viața cu El! „Acolo nu mai e nevoie de soare, de lună sau de stele, nu mai sunt hoți și tâlhari, nu mai e plâns, durere și neceaz, acolo grijile dispar, lacrima se șterge, și bucuria, adevărata viață începe". Toți credincioșii sunt ca niște oi, iar El ca un Păstor bun. Ferice de cel ce va intra!

Dacă intri prin Isus la Dumnezeu, ești sigur de mântuire. Cuvântul Lui e veșnic, și el ne spune că „cel ce va crede în El, va fi mântuit... cine va intra prin Mine va fi mântuit". Nu trebuie să mai primești asigurarea oamenilor, Isus ți-a dat El asigurarea că ești mântuit, dacă prin El intri la Dumnezeu.

Dar Isus continuă, că prin El, *va ieși*, adică va fi scos din lumea păcătoasă, de sub osânda morții și a iadului, va fi scăpat din o viață sbuciumată și chinuită de muștrările de conștiință. Prin Isus, vei ieși din curtea străinului și vei intra în casa Tatălui. Și cât nu a dorit sufletul tău să ieși din legăturile patimilor și a poftelor păcătoase! Cât nu ai fi dat să poți scăpa de minciună, de beție, de vorbe urâte, de înjurături, de clevetire, de vorbirea de rău, de curvie, de mândrie, etc. și iată că acum prin Isus poți ieși din toate acestea.

Ce minune să vezi pe un biet om, care are dorinți bune, dar e închis în cătușele păcatului, că iese din ele și liber,

absolut liber de tot ce e rău, urmează pe Isus! Da, înaintea ta e pusă o ușă deschisă și pe care nimeni nu o poate închide, și pe care tu poți ieși din toată starea ta neagră și păcătoasă. Pe această ușă tu poți ieși din setea și plăcerea de a păcătui, poți ieși din firea păcătoasă, poți scăpa de trecutul tău rușinos și întunecat.

Și Isus încheie spunând, că *va găsi și pășune*, adică nu vom mai duce lipsă, că dorințele noastre ne vor fi împlinite. Da, aici e un adevăr. Un predicator spune odată că, o lume întreagă întinde mâinile spre cer, o lume întreagă imploră și se roagă lui Dumnezeu, dar nu sunt ascultate decât rugăciunile copiilor Lui. Prin pășune, Isus spune că vei găsi viața, viața din belșug, care nu se termină niciodată, viața veșnică. Câte do-

rinți nu avem noi, câte greutateți, câte piedici! Prin Isus, totul dispăre. Sufletele noastre se vor simți atât de bine, va fi o stare atât de prielnică, o atmosferă atât de binefăcătoare, că acum nu avem cuvinte să o descriem, mintea noastră e prea mică să o cuprindă.

David când a încercat să descrie viața cu Dumnezeu, o descrie spunând: „El mă păste în pășuni verzi și mă duce la ape de odihnă". Aici vrea Isus să ajungă. Pentru aceasta e pusă înaintea ta o ușă deschisă și pe care nimeni nu o poate închide. Nu vrei să ajungi acolo?

Trebuie să știi, că nimeni, nici vremurile grele, nici sărăcia, nici familia, nimeni nu te poate opri să te folosești de această ușă. Nimeni nu o poate închide. Va fi ea oare de vreun folos în viața ta? **de TICHIL**

INCEPUTURI MISIONARE

Din carpaciul de ghet, părintele misiunilor

Acest om e William Carey. El e omul care s'a ridicat din atelierul de reparat ghet, la demnitatea de a fi inspiratorul unei adevărate minuni, mișcarea misionară în străinătate. „Pomul se cunoaște după roade", a spus Isus. După lucrarea sa acest om poate fi numit un adevărat reformator al ideilor misionare. Dacă el a ajuns la renumele pe care îl poartă, atunci e bine să se știe că a fost numai prin muncă, slăruință și prin dinamismul hotărârii lui de a jertfi totul pentru Hristos.

Ceace avea el nu le-a câștigat pe băncile școlilor, ci în atelierul său de cismărie. Se spune că la el în atelier era atârnată pe perete hartă după hartă, pe care el le studia mereu și încontinuu. Și sigur la fiecare lovitură a ciocanului de cismărie gândul lui colinda prin țări îndepărtate, în mintea lui se vedea umbilând printre străini și vestindu-le pe Cel mort și înviat. El a fost omul vizionar. Avea viziuni mari și ele nu au fost în zadar. Toate cele petrecute mai târziu în viața sa, el le-a văzut cu mult înainte în atelierul lui, când carnea ghetele oamenilor. Carey s'a pregătit pentru ceace avea să vină potopul.

Dar William Carey e și omul care încearcă. Nu a făcut numai planuri, ci a depus toată munca să le și aducă la îndeplinire. „Încearcă pentru Dumnezeu lucruri mari" spunea el mai târziu. Multe lucrări mari au fost pierdute numai pentru că nu le-a încercat nimeni.

Ce mare lucrare a ajuns mica lui încercare! Pe urmele lui au plecat mii și mii de oameni sacrificați în totul lui

Isus și lucrării Sale printre păgâni. El e acel care prin muncă a ajuns unul din cei mai mari traducători ai Bibliei. A muncit zi și noapte, a studiat o mulțime de limbi străine și apoi a tradus Biblia, punându-o astfel în mâna celor ce nu o aveau.

A ajuns la mari binecuvântări, dar Corey a fost acelaș. Sunt mulți tari, când sunt necunoscuți și mici și imediat ce ajung la o situație mai bună cad; pot sta jos în vale, dar se prăvălesc imediat ce ajung pe înălțimi. El însă a fost umil până la moarte. Se spune că la o predică de a lui cineva a spus: „Dece să-l mai ascultăm că el nu e decât un simplu cismar". El a auzit aceasta și le spune: „Sunt nu un cismar, ci un carpaciul".

Cu acest carpaciul Dumnezeu a putut lucra și l-a făcut părintele misiunilor. El a deșteptat spiritele, a trezit conștiința creștină și le-a înșuflet dragostea de a vesti Evanghelia mântuirii și celor din întunerecul păgânismului.

DESLEGARE

De ce în cărți să te trudești Enigma lumii s'o găsești, Când ți-o deslegă mult mai bine Tot ceia ce-i în jur de tine.

În orice frunză a căzut Menirea-ți însăși ai văzut Și 'n fiecare nouă floare Speranțele-ți renăscătoare.

Iar, când din tot vei fi ales Un nesfârșit neînțeles, Vei fi găsit în taina lor Ce este viața tuturor.

N. IORGA

Adevărul și spoiala

Sunt mulți credincioși cari sunt convinși că trebuie să trăiască o viață curată și sfântă, și că traiul lor nu e așa. Totuși însă, nu vor ca traiul lor să fie cunoscut. Și atunci își acoperă păcatele, își ascund greșelile, îmbracă o mască, își spoiesc traiul. Ce greșală! Ce slăbiciune! Adică să-ți fie rușine de realitatea vieții tale, pe care însă o trăiești mai departe.

De ce fătărnice între copii lui Dumnezeu? De ce chiar în ziua judecării, mai e îndrăsneală să spui că ai luat pentru El, că ai predicat, că ai făcut minuni, etc., când în realitate nici nu L-ai cunoscut și nu te-a cunoscut? Ai făcut ceva? Poate, dar poate asta a fost o simplă mască, o spoială a vieții tale. Adevărul curat e că tu nu L-ai cunoscut pe Isus.

De ce spoiești viața ta murdară cu un nume frumos, cu numele de creștin. De ce vrei să pari un credincios plin de evlavie prin simplul faptul, că ești membru la o biserică? Tu știi care e adevărul vieții. Tu știi că nici la biserică nu ești activ, nu simți nicio dulceață în Casa Domnului, că nu ajuți cu nimic, că ești sgârțit, că Biblia are o prea mică importanță pentru tine, că în inima ta e un furnicar de păcate.

Nu uitați, mascarea adevărului e un

păcat.

A acoperi un loc murdar cu un covor, nu ai făcut nimic. A ascunde păcatele tale și a acoperi lăuntru-tău cu anumite lucruri luate de la credincioși Domnului, e un păcat. E păcat ca sgârțitul să întindă de ochii lumii mâna și să arunce un leu, ca lumea să-l creadă darnic.

Ascunderea adevărului nu ajută la nimic. Nici noi, nici Dumnezeu nu dobândește nimic, dacă lumea ne crede pe noi buni, iar în realitate suntem răi. În ziua judecării totul se descopere. Atunci va fi o adevărată surpriză. Oameni pe cari i-am crezut buni, vor merge în iad. Viața lor a fost altcum de cum s'a părut.

Dar a spoii viața înseamnă curată minciună. Ceace nu e adevărat e minciună. Iar Biblia ne spune că în Impărăția lui Dumnezeu nu vor intra hoții, crimi-

nalii, curvarii, necredincioșii, dar nici mincinoșii.

Apoi unui creștin nu-i stă bine să fie mascat, și spoit. Chiar dacă e mai slab, dar să fie natural, în starea adevărată. Gândiți-vă la un credincios care tot timpul, acasă nu se roagă, iar Dumineca vine și găsește la biserică ora de rugăciune. Și fiți siguri că acolo se va ruga și el, nu pentru că simte o necesitate lăuntrică, ci pentru că se roagă toți și face și el așa. Dar nu-i o stare adevărată.

Apoi spoiala vieții mai e și

ruinătoare.

Să nu crezi credinciosule, că e bine să fii Dumineca numai îmbrăcat în haina creștină, iar în restul zilelor o lași acasă. E cât se poate de rău pentru sufletul tău.

E așa pentru că e o piedică în calea pocăinții. Isus spune bisericilor căzute „pocăește-te”. Aceasta și pentru fiecare individ în parte. Dar dacă el îmbracă o haină în care dă impresia de cel mai creștin, se acoperă pe sine, în așa fel că nu-l văd nici alții, dar nu se vede nici el pe el. Și până nu-ți vezi starea, nu te poți pocăi.

Iarăși, un credincios trebuie să și crească, iar dacă ne ascundem starea noastră, nu vom putea crește în omul nostru lăuntric. Iată o mare cauză a căderii multora. Se spoiesc, astfel nu pot avea o creștere spirituală, rămân deci mici în credință, mici în putere, slabi în luptă. Iar când vin greutățile, cad.

Apoi prin o astfel de stare, noi ne înșelăm pe noi. În loc să avem bucuria unei adevărate vieți mântuite, gustăm din amărăciunile desuadejdilor. Nu e mântuit cine pare un credincios, ci numai acela care în adevăr e credincios.

Și în fine o stare de spoială e

pedepsită.

Vor reuși poate mulți oameni, să fie considerați ca buni creștini de către oameni. Dar nimeni nu va reuși aceasta în fața lui Dumnezeu. El știe totul, cunoaște totul. El pătrunde cu ochiul până în secretul vieților noastre, ne descoperă totul.

Cei ce fac unele lucruri cu alte scopuri, și nu pentru că sunt credincioși mântuiți, dând slavă lui Dumnezeu, în ziua judecării vor pierde veșnicia. „Plecați de la mine că nu vă cunosc”, le va spune Judecătorul. Prin asta vor pierde sufletul, fericirea veșnică, părtașia cu Dumnezeu și sfinții Săi, cununa vieții vor fi pierduți, pierduți pe veșnicie.

Iată scumpul meu, pe scurt, adevărul și spoială. Poate și tu ai fost unul care ai căutat să pari un om al lui Dumnezeu, dar în realitate ești datat la toate păcatele. Aruncă haina răutății de pe tine și lasă ca viața ta să fie așa cum e, vino din ce în ce mai aproape de Isus, de Golgota și va fi mai bine de tine.

Un concentrat

NICIODATĂ

Din Miazănoapte se ridică iar
Și vin furtuni... și codrii încovoie,
Bocesc prin crânguri, urlă prin zăvoaie,
Și peste șesuri bubue'n zadar...

Serășniri de paloș, strigăt de răsboaie,
Tumult, zăpor de cai, prăpăd amar,
Chemări de clopot, buciurn de hotar,
Și lacrimi sunt în volbura de ploaie...

Dar noi cunoaștem glasurile-aceste,
Și toată-amara crunta lor poveste
Trăită'n largul vremurilor, o știm:

Din suferința noastră'i ridicată
Cetatea asta 'n care viețuim
Și n'o s'o'nvingă nimeni... niciodată.

DIN LUMEA RELIGIOASĂ

IN COROI, JUD. BIHOR în ziua de 14 Mai a. c. s'a făcut înmormântarea sorie Flonta Maria, în urma cărei a rămas îndurerăți fratele Flonta Ilie soț și cei doi copii a lor. Serviciul înmormântării s'a ținut de către fr. I. Vasilie din com. Șiad, fr. P. Sasu din com. Somoșcheș, etc.

IN COM. BERIND a fost înmormântarea sorie Lidia Marășan în etate de 14 ani la 23 Iunie. Serviciul de înmormântare a fost condus de lucrătorul Cercului Pantiseru Ioan, Prodan și alții la care au luat parte mai mulți frați și surori din jur.

IN ZIUA DE 7 IULIE a. c. o nespusă bucurie a avut biserica baptistă din Fântânele, jud. Năsăud cu ocazia serbării tineretului din jur și cei din loc. Au participat frați și surori din mai multe comune. La acest program au participat și un frumos număr de ascultători tineri și tinere. Programul a fost condus de fr. Ionel I. Pop dela Depoul CFR Cluj.

IN COM. SANICOLAU a încetat din viață sora Paima Maria în vârstă de 64 ani, în ziua de 6 Iulie. Serviciul a fost condus de frații Floruța Dimitrie, Miheș Ioan și Feier Dimitrie. A cântat corul vocal, condus de fr. Orășan Ioan.

IN COM. SARMAȘI, JUD. MUREȘ, în ziua de 2 Iunie a încetat din viață sora Ioana Țaran de 18 ani. Serviciul înmormântării a fost ținut de fr. Cozma Petru, președintele Comunității Toplița Rom. însoțit de mai mulți frați s'a cetit din Ioan 5:17-30.

IASI. În ziua de 26 Mai a avut loc în Bis. Iași Ziua Mamei. Cercul surorilor creștine „Dorea” a contribuit cu un frumos program. Fr. Isac I. din București a vorbit despre rolul mamelor în biserica creștină.

IN BISERICA DIN LUGUZEU a avut loc o mare bucurie pe ziua de 7 Iulie a. c. cu ocazia vizitei a mai mulți frați și ascultători care erau concentrați în această comună. Serviciul divin a fost condus de fr. I. Scrob, iar după masă ne-am bucurat foarte mult că fr. Ion Miheș din com. Iam, jud. Caraș ne-a condus programul tineretului, la care s'a cetit din Cuvântul Domnului din Fapt. 9.

IN ZIUA DE 30 IUNIE a. c. a avut loc cununia religioasă a tinerilor: Al. Mârza din Codru cu sora Opreana Marcu din Mada.

Serviciul religios a fost îndeplinit de fr. I. Mârza din Deva, care a arătat pe larg din Cuvântul Domnului, importanța căsătoriei creștine.

IN COMUNA SANICOLAU, JUDEȚUL ARAD a încetat din viață fr. Ardelean Teodor la vârsta de 44 ani. În mormântarea s'a făcut în ziua de 10 Iulie. Serviciul a fost condus de frații Floruța și Feier Dimitrie.

Textul a fost citit din Daniel 12:1-4 și I Cor. 15:50-58.

JUDEȚUL DOROHOIU. În ziua de 29 Iunie fr. N. Sava presbiterul Comunității Creștine Baptiste Iași, a vizitat biserica Stânca din jud. Dorohoiu, cu care ocazie a avut loc și ordinarea ca lucrător a fratelui Haralamb Cosmoleanu. Lucrarea Duhului Sfânt s'a arătat în această zi de biruință. La întrebarea făcută de fratele Sava, o mulțime de suflete s'au hotărât pentru Domnul. Intreaga adunare plângea. A fost o adunare de predare pentru toți credincioșii din Stânca. Domnul să binecuvinteze pe noul lucrător și Biserica unde va lucra ca în curând să aducă roade spre slava Domnului.

Tot cu această ocazie Biserica a mai ales 2 diaconi pe fr. Gh. Fecioru și Gh. Cracană.

FR. NICOLAE SAVA din Iași s'a mutat cu locuința din Str. Bucinescu 18 în Str. Palat unde este și casa de rugăciune.

Dela următoarele biserici s'au primit bani pentru LUCRAREA ȘCOALELOR DUMINECALE DIN ȚARĂ, până la data de 1 Iunie 1940.

Pesac lei 50, Slobozia, C. Alba lei 30, Iaraș, Arad lei 75, Moldovița lei 180, Bucea lei 113, Baia-Mare lei 100, Basarab, București lei 120, Pleșcuța lei 85, Sighișoara lei 60, Camarzana lei 90, Budaria lei 142, Craiova lei 50, Cioara R. Voda lei 70, Penic lei 85, Coronin lei 63, Ciergaul-Mic lei 50, Sোধodol-Varși lei 144, Cioara R. Voda lei 100, Hagi Dumitru prin P. Brădicianu lei 50, Ploești lei 55, Cercul Iam lei 60, Prilipeț lei 200, Drajna, Văleni de Munte lei 150, Pestera, Severin lei 60, Moldova Nouă lei 80, Rențea-Poganici lei 50, Batăr lei 70, Dumitru Moșilă lei 400, Constanța lei 40, Negri-lești-Someș lei 65.

Cassier: Dumitru Baban, Constanța, str. Mareschal-Joffre 6.

Vorbe cu tãlc

Poți ajunge în frunte prin două căi: pe calea meritelor sau prin postia celorlalți.

Oricât te vei ridica, dacă nu meriți locul unde ai ajuns, nu vei putea să te menții, cu siguranță te vei prăbuși.

Pentru a aprecia gloria oamenilor mari, să le judecăm mijloacele de cari s'au servit spre a o câștiga, căci adesea gloria dobândită în dispreț se schimbă.

Fiecare om e o părticică dintr'un tot.

Nu privi cu nepasare la drepturile și datorile tale de cetățean.

O societate nu pierde decât atunci când nu cunoaște sau desconsideră adevărul.

Adesea te poți ridica iertând.

Intotdeauna hula e pornită dela ură.

Ca să poți prețui mai bine un lucru pe care-l ai, presupune că l-ai pierdut.

Ai grijă ca nu prin facerea de bine să faci un rău.

Sunt unele exemple rele cari fac mai mult rău decât crimele.

Sărac nu-i cel ce nu are, ci acel care nu lucrează.

Orice loc vei ocupa în viață, nu uita că omul sfințește locul.

Conștiința e un judecător al faptelor noastre.

Gura vorbește din prisosul inimii.

Cine nu uită cărarea vieții pe care a umblat știe să fie demn în orice împrejurare.

Sunt în viață unele popasuri când ne putem întoarce privirea spre trecut, ne putem uita la prezent și ne putem gândi la viitor.

Conștiinciositatea în slujbă atrage și stărnește lauda.

Naturalețea personalității descoperă pe oamenii mari.

Minte sănătoasă în corp sănătos.

Nu călea lucrurile mici, alergând după cele mari.

Nu alerga după căruța care nu te așteaptă.

Scoală-te de dimineață ca să fi treaz o zi întreagă.

ABONAȚI,
CETIȚI ȘI
RĂSPÂNDIȚI

FARUL CREȘTIN!

CUVÂNTUL S'A FĂCUT TRUP

de Un basarabean

Aici e o minune. Vom privi atât cât se poate privi. Aici vedem desăvârșirea lucrărilor lui Dumnezeu. Atât de desăvârșit a făcut Dumnezeu ființa umană încât atunci când a trebuit s'o răscumpere s'a intrupat în ființă omenească. Aici vedem strălucirea ființei umane Dumnezeu chiar o iubește și ia forma ei.

Domnul Isus s'a făcut trup ca să ne desrobească trupurile noastre. Până la Domnul Isus corpul omului era rob. Din el se făcea parada păcatului. Chiar în templele păgânilor erau mii de preotese aie desfrâului, dar ce să mai zicem despre viața particulară. Chiar unii dintre filozofi au spus că, materia din care e creat corpul e păcătoasă, deci păcatul e natura corpului pământesc, mai apoi ziceau că, de fapt aceasta nici nu-i păcat, ci din contra e o regulă dreaptă.

Dar odată cu intruparea Domnului Isus prețul corpului omenesc s'a ridicat sus de tot, dincolo de nivelul animalic. Dacă Dumnezeu vine pe pământ în corp omenesc, atunci se înțelege că trupul omenesc este sfânt în sine. Este lucrarea lui Dumnezeu pe care omul n'are voie să-și bată joc.

Mulți rabdă zile dearându foame, umbilă aproape desbrăcați, își obișnuiesc corpul în diferite forme, pentru că astfel să aibă un aspect mai sfânt; aceasta e păcat. Alții din contra îl îndoapă zi și noapte, toarnă în el băuturi, cărnuri, și cât mai multe și acesta este un păcat. Felul acesta de se purta cu corpul omenesc înseamnă dispreț față de Creator. Corpul nu trebuie nici disprețuit, dar nici slujit.

Cum s'a purtat Domnul Isus cu trupul Său așa să ne purtăm și noi, să căutăm să calcăm pe urmele Lui pentru că atunci vom ajunge acolo unde El a ajuns.

Dacă Domnul Isus n'ar fi venit în trup? Atunci mântuirea n'ar mai fi fost așa de ușor primită. Fiecare ar fi putut zice: „bine, bine, înțeleg Domnul Isus a avut trup ceresc, a putut trece prin viață fără să fie ispitit, strămtorat, dar eu nu mai pot”.

Sfințenia este posibilă spiritului care nu are alta dorință decât după curățenie, pace, sfințenie, dar trupului? Ingerilor le stă bine cu sfințenia, dar noi în trup ce să facem? Când sute de gânduri, dorinți, suferinți voiesc neconținut, aleargă în oate părțile prin corp, ce să fac? Cum să le opresc?

Domnul Isus rezolvă această problemă luând trup omenesc, deaceia n'ai voie să-l duci pe corpul tău în păcate, în murdării ca să-l faci unelta diavolului, dar nici nu trebuie să te lași târât de el, unde ar dori, Duhul Sfânt care e în tine, e stăpânul lui.

Domnul Isus ne arată că prin trup poate străluci, slava veșnică. Duhul Sfânt când vorbește despre corpul omenesc, ne arată că tocmai de aceea e din lut, pentru că să nu se mândrească când prezența lui Dumnezeu va străluci în el. Cel mai scump diamant veșnic pus într'un ciob de lut. Dar slavă fie adusă lui Dumnezeu că, orice strălucire adevărată vine din lăuntru. E bine, că e lut pentru că strălucirea nu prea răzbăte prin lut, dacă ar fi omul din alt material, s'ar mândri când ar vedea strălucirea măreției lui Dumnezeu prin cortul său. Dacă greu le vine multor să strălucească în lumea aceasta, atunci cu mult mai ușor le este ca ei să se lase ca Dumnezeu să strălucească prin ei.

O puternică incurajare pentru viața ta în trup. Nicio piedică n'a avut Domnul Isus ca să laude și să proslăvească pe Tatăl. De multe ori n'avea unde să doarmă, hrana, hainele, suferințele și toate celelalte greutăți care zilnic curgeau în jurul Lui nu l-au împiedicat. Prin aceasta ne arată Domnul Isus, că piedici trupului nu există atât timp, cât ești sănătos sufletește. Corpul e o haină simțitoare și trecătoare. Orice s'ar întâmpla noi avem o singură datorie să glorificăm și să-l proslăvim pe Dumnezeu; și aceasta va reuși numai dacă în viața noastră va veni întâi Cuvântul — apoi trupul.

Dacă însă în viața ta va fi întâi trupul întâiul serviciu pentru corp, prima atenție trupului apoi Cuvântului, atunci ești pe cale greșită. Totul în calea ta este piedică, toată natura se opune

pentru că divinizezi corpul. Un fir de pânjen și se pare o barieră de oțel, un bulgare de pământ și se pare un munte. Deaceia dacă ai piedeci în calea sfințeniei încearcă pe calea această în viața ta, întâi să vină Hristos, apoi tu.

Dece această asemănare? Domnul Isus este asemănat cu Cuvântul, și aceasta este cea mai puternică asemănare. Cuvântul este o parte din noi nevăzută — exact așa Domnul Isus este o parte din noi. Cuvântul poate fi auzit numai datorită membrilor omenești. Domnul Isus poate fi văzut numai datorită activității corpului. Baza progresului uman se datorește Cuvântului, exact așa orice progres spiritual și veșnic se datorește lui Hristos. O adevărată legătură între oameni e datorită cuvintelor, exact o adevărată legătură spirituală între frați se face numai prin Hristos. Când cineva nu vorbește, este anormal spre nenorocirea lui; tot așa când cineva n'are pe Domnul Isus, este nenorocit. Știința spune că cuvintele nu se pierd nicicând, ele aleargă prin aer cu o ușală de sute de mii de km. pe secundă. Radio ne dovedește că cuvântul omenesc chiar e pretutindeni în aceeași clipă în America, Japonia, în Rusia, Germania, în Africa și la polul nord. Exact ne spune Biblia, Domnul Isus e pretutindeni în fiecare clipă.

Norii sunt piedică pentru aparatele de radio, producând părăituri puternice așa că cuvântul nu se aude. Norii păcatului din inimă de multe ori produc o stare, când Domnul Isus nu poate fi auzit.

Negrul rob și de fratele bun

Intr'o carte de școală, se află următoarea istorisire: „Căpitanul unui vapor francez a întâlnit într'un sat de pe malul fluviului Congo un Negru, care slujise mai înainte printre marinarii săi. Negrul se afla acum în robie și, după obiceiul locului, avea să fie ucis într'o bună zi de către stăpân și mâncat.

Fiindu-i milă de el, căpitanul l-a îndemnat să se urce pe vapor, care avea să plece din părțile acelea, și astfel să-și scape viața. Negrul însă n'a vrut cu niciun chip: nu se îndura de bunul traiu pe care-l avea la stăpânul său, care-l hrănea din destul, vrând să-l îngrășe bine până în ziua, când avea să-l taie și să-l mănânce.

Bietul Negrul Era mulțumit cu ziua de azi; la nenorocirea din ziua de mâine, nu se gândea de loc”.

Așa lucrează și Diavolul cu unii oameni: îi ține în tăpânirea lui prin tot felul de momeli și de câștiguri lumesti, pentru ca, în cele din urmă, să-i ducă la pierzare.

Dacă și tu, cetitorule, ești din numărul acestora, aleargă de grabă la Domnul Isus, care te chiamă de atâta vreme prin Evanghelie și primește mântuirea și fericirea Lui, care sunt depline și veșnice!

Creștinul ascuns este ca ceastul care nu are arătătoare. Umblă, dar nimeni nu-l vede. Nu arată nimănui nimic, nimeni nu se poate orienta după el.

Creștinii care se ascund, nu sunt siguri de mântuirea lor, pentru aceia nu mărturisesc la alți despre ea.